

Nr 92.

Av herr **Holmgren**, om förhöjt beklädnadsbidrag till vissa underofficerare i flottan och marinen.

När år 1919 en ytterligare underofficersgrad inrättades vid marinen, benämnd *underofficer av 3. graden*, stadgades bland annat såsom villkor för befordran till nämnda grad, att sådan korpral, som under 5 år varit kompetent för utnämning till underofficer, och som i övrigt därtill gjort sig förtjänt, kunde, därest beställning på stat ej inom rimlig tid stod att vinna, konstitueras till underofficer av 3. graden i flottan (i kustartilleriet) eller i marinen. På grund av nämnda medgivande befordrades under åren 1919—1925, det vill säga så länge ifrågavarande underofficersgrad fanns inom marinen, ett antal sådana korpraler till underofficerare av 3. graden i flottan (i kustartilleriet) och i marinen.

När nämnda underofficersgrad i och med genomförandet av 1925 års försvarsorganisation indrogs och ersattes av flaggkorpraler, kommo de kvarvarande underofficerare av 3. graden i flottan och i marinen i ett synnerligen bekymmersamt befordringsläge, enär befordran i beställningen till underofficer av 3. graden ej längre kunde äga rum. Genom den kraftiga beskringen i övrigt av underofficerskåren inom marinen, minskades dessutom utsikterna för befordran från underofficer av 3. graden till underofficer av 2. graden.

Till följd av dessa försämrade befordringsförhållanden kvarstå fortfarande ett antal underofficerare av 3. graden i flottan och i marinen med underofficerskompetens, samtliga vid Karlskrona örlogsstation. Antalet uppgår för närvarande till 20, alla utom 2 tillhörande ekonomiavdelningen, vilken yrkesgren vid övergången till 1925 års organisation utsattes för en avsevärt mycket kraftigare beskrining än övriga yrkesgrenar. Erfarenheten från de många år, dessa underofficerare stått i sin grad utan åtnjutande av underofficers lön, har visat, att svårigheterna för dem att draga sig fram såsom underofficerare på flaggkorprals (korprals) löneinkomster varit dem övermäktiga. Inom ramen av gällande föreskrifter hava heller inga möjligheter funnits att bereda dem några lättnader i deras ekonomiska betryck. Särskilt hava svårigheter förelegat för dem att kunna bestrida utgifterna för den för en underofficer relativt dyrbara utrustningen och beklädnaden med det förhållandevis ringa beklädnadsunderhållet för en flaggkorpral, vilket för närvarande utgår med ett belopp om kronor 177.09 per år.

Med anledning av ingiven framställning om ökat beklädnadsunderhåll, medgav Kungl. Maj:t genom brev den 22 juni 1933 befrielse för underofficerare av 3. graden i flottan från *skyldigheten* att anskaffa uniformskappa och uniformrock. Någon reell betydelse i ekonomiskt hänseende innebar emellertid ej den sålunda medgivna befrielsen från anskaffandet och bärandet av dessa

för en underofficer eljest föreskrivna persedlar, enär personalen då redan fått ikläda sig kostnaderna för deras tidigare anskaffande.

Enär enligt gällande bestämmelser ekiperingshjälp ej utgår till underofficer, som befordras över stat, utan först vid tillträddandet av lön på stat, hava dessa underofficerare, i saknad av erforderliga medel, varit nödsakade att skuldsätta sig och anlita avbetalningsköp vid sin första underofficersekipering.

Det torde vara uppenbart, att personal, som måste leva under så tryckta ekonomiska omständigheter, icke undgår att röna inflytande härav under tjänstens utövning. Beredandet för dem av någon ekonomisk lättnad är därför synnerligen behjärtansvärt, synnerligast som deras iråkade belägenhet beror av förhållanden, uppkomna i samband med genomförandet av 1925 års försvarsorganisation.

Då på grund av lönetekniska skäl någon ekonomisk lättnad för dessa underofficerare ej torde stå att vinna på löneförbättringens väg, synes en sådan dock i stället kunna beredas dem i form av ett något ökat bidrag till deras beklädnadsunderhåll. Det synes rimligt att beräkna underhållet för här ifrågavarande underofficerares uniformsbeklädnad och övriga utrustning till 300 kronor per år. Då nu utgående underhåll belöper sig till 177 kronor, skulle alltså ett ytterligare tillägg om 123 kronor — lämpligen avrundat till 120 kronor — erfordras. Hela kostnaden för en sådan medgiven förbättring skulle belöpa sig på 2,400 kronor per år.

På grund av det sålunda anförda hemställes,

att riksdagen måtte besluta, att underofficer av 3. graden i flottan och i marinen vid Karlskrona örlogsstation må utöver nu utgående beklädnadsårsunderhåll tillerkännas ett ytterligare bidrag till sin beklädnad av 120 kronor per år.

Stockholm den 20 januari 1934.

Bj. Holmgren.